

BIULETYN

Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 21 listopada 1955 r. Nr 20 (91) Poz. 120—124

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIE

Poz. 120 Nr 108 z dnia 31.X.1955 r. w sprawie ustanowienia norm resortowych.

OKÓLNIKI

Poz. 121 Nr 58 z dnia 7.X.1955 r. w sprawie zapewnienia stosowania w budownictwie przemysłowym w jak najszerszym zakresie cegły dziurawki.

Poz. 122 Nr 62 z dnia 9.XI.1955 r. w sprawie zakresu i zasad realizacji budownictwa prowizorycznego na placu budowy przez przedsiębiorstwa (zjednoczenia) budownictwa przemysłowego.

POLECENIE SŁUŻBOWE

Poz. 123 Nr 57 z dnia 7.X.1955 r. w sprawie uporządkowania składnic akt w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

PISMO OKÓLNE

Poz. 124 Nr 121/KC z dnia 12.X.1955 r. w sprawie dokonywania zmian danych wyjściowych dla dokumentacji kosztorysowej.

KOMUNIKATY

120.

ZARZĄDZENIE Nr 108
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 31 października 1955 r.

w sprawie ustanowienia norm resortowych.

Na podstawie artykułu 12 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanawia się normy resortowe:

1) RN-55/M.B.Przem.-00152 — Narzędzia elektrotechniczne. Taśma stalowa do wciągania przewodów.
2) RN-55/M.B.Przem.-00153 — Sprzęt pomocniczy. Skrzynka do przechowywania narzędzi monterskich.
3) RN-55/M.B.Przem.-00154 — Elementy urządzeń elektrycznych. Zaciski zatablicowe prądowe szynowe.
4) RN-55/M.B.Przem.-00155 — Elementy instalacji piorunochronnej. Uchwyty na gąsiery.
5) RN-55/M.B.Przem.-00156 — Elektroenergetyczne linie kablowe. Zaprawianie i łączenie kabli elektroenergetycznych jednożyłowych na napięcie znamionowe 60 i 80 Kv prądu stałego w głowicach.
6) RN-55/M.B.Przem.-00157 — Łączenie szyn elektroenergetycznych stalowych.
7) RN-55/M.B.Przem.-00158 — Sprzęt energetyczny i telekomunikacyjny. Ściągacze śrubowe.
8) RN-55/M.B.Przem.-00159 — Sprzęt mechaniczny. Stół montażowy składany.
9) RN-55/M.B.Przem.-00160 — Narzędzia pomocnicze. Kołowrotek do odwijania przewodów kabelkowych.
10) RN-55/M.B.Przem.-00161 — Urządzenia instalacyjne. Tablica przepustowa do akumulatorni.
11) RN-55/M.B.Przem.-00162 — Elementy instalacji piorunochronnej. Złącze trójnikowe.
12) RN-55/M.B.Przem.-00163 — Elementy instalacji piorunochronnej. Uchwyt do ścian murowanych.
13) RN-55/M.B.Przem.-00164 — Elementy instalacji piorunochronnej. Uchwyt na dachy betonowe.
14) RN-55/M.B.Przem.-00165 — Narzędzia teletechniczne. Igła płaska do szycia kabli teletechnicznych.
15) RN-55/M.B.Przem.-00166 — Elektryczne wyciągi pionowe osobowe, szpitalne, towarowo-osobowe i towarowe. Kotwa prowadnic kabinowych.
16) RN-55/M.B.Przem.-00167 — Elektryczne wyciągi pionowe towarowe, małe. Kotwa prowadnic kabinowych.
17) RN-55/M.B.Przem.-00168 — Transport budowlany. Tory stalowe dla taczek i wózków dwukołowych (japonek).
18) RN-55/M.B.Przem.-00169 — Dyspozytorski system zarządzenia budowy. Techniczne środki łączności. Określenie.

§ 2. Jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego obowiązane są stosować normy wymienione w § 1.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1956 r.

w/z MINISTRA

Inż. St. Bęć
Podsekretarz Stanu

121.

OKÓLNIK Nr 58

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

ZARZĄD TECHNIKI

z dnia 7 października 1955 r.

w sprawie zapewnienia stosowania w budownictwie przemysłowym w jak najszerszym zakresie cegły dziurawki.

Na podstawie obserwacji i coraz częściej powtarzających się meldunków z terenu, stwierdza się poważne niedociągnięcia na odcinku stosowania przez poszczególne jednostki organizacyjne resortu cegły dziurawki.

Przeprowadzona analiza gospodarki tym materiałem wykazała, że winę za ten stan rzeczy ponoszą zarówno biura projektowe, które dotychczas wręcz unikają stosowania jej w dokumentacji projektowo-kosztorysowej, jak i jednostki wykonawcze wbudowując cegłę pełną tam, gdzie znajduje techniczne uzasadnienie stosowanie dziurawki. Stan taki spowodował znaczne powstawanie remanentów tego materiału w magazynach resortu i wywiera decydujący wpływ na ustawienie planów produkcyjnych przemysłu materiałów budowlanych.

W związku z tym, mając na względzie należyte wykonanie zadań określonych planem rozwoju techniki i zmierzających do zmniejszenia zużycia materiałów deficytowych, jak i w wykonaniu § 9 uchwały Nr 637/55 Prezydium Rządu w sprawie zapewnienia warunków dla wykonania planów oraz powiększenie produkcji przez przemysły ceramiki budowlanej i materiałów budowlanych wapienno-piaskowych w latach 1955—1956 — poleca się, co następuje:

§ 1. Zobowiązuję:

1. Dyrektora Centralnego Zarządu Biur Projektów do spowodowania i dopilnowania wprowadzenia przez podległe mu biura projektowego zastosowania w dokumentacji projektowo-kosztorysowej cegły dziurawki w r. 1955 w wysokości uprzednio ustalonej, tj. co najmniej 16,5%, zaś w roku 1956 — 20% (dla wszystkich biur łącznie) — w stosunku do ogólnie projektowanej ilości cegły palonej.

2. Dyrektorów Centralnych Zarządów: Śląsk, Północ, Południe, Zachód, Budowy Elektrowni, Zjednoczenia Przemysłowego Budowy Huty im. Lenina oraz dyrektorów wszystkich zjednoczeń przedsiębiorstw i zakładów budownictwa przemysłowego, stosujących cegłę paloną, do spowodowania zrewidowania na budowach możliwości zastosowania w jak najszerszym zakresie cegły dziurawki zamiast cegły pełnej tam, gdzie to jest technicznie uzasadnione.

§ 2. Przypominam, że zakres stosowania cegły dziurawki ustalony został w okólniku Nr 3 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 3 lutego 1953 r. (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 3, poz. 9 i Nr 4, rubr. „sprostowanie") w sprawie stosowania w budownictwie przemysłowym cegły dziurawki i cegły wapienno-piaskowej (autoklawizowanej).

§ 3. Okólnik wchodzi w życie z dniem podpisania.

PODSEKRETARZ STANU

Inż. St. Bęć

122.

OKÓLNIK Nr 62

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT INWESTYCJI

z dnia 9 listopada 1955 r.

w sprawie zakresu i zasad realizacji budownictwa prowizorycznego na placu budowy przez przedsiębiorstwa (zjednoczenia) budownictwa przemysłowego.

W celu ustalenia właściwego zakresu oraz jednolitych zasad realizacji budownictwa prowizorycznego na placu budowy — polecam, co następuje:

1. Przedsiębiorstwa (zjednoczenia) budownictwa przemysłowego obowiązane są stosować postanowienia instrukcji w sprawie zakresu i zasad realizacji budownictwa prowizorycznego na placu budowy przez przedsiębiorstwa (zjednoczenia) budownictwa przemysłowego, stanowiącej załącznik Nr 1 do niniejszego okólnika.

2. Okólnik wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1955 r.

w/z MINISTRA **Inż. St. Farjaszewski**
Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr 1 do okólnika Nr 62
z dnia 9 listopada 1955 r.

INSTRUKCJA TYMCZASOWA

w sprawie zakresu i zasad realizacji budownictwa prowizorycznego na placu budowy dla przedsiębiorstw (zjednoczeń) budownictwa przemysłowego.

I. Cel i zakres instrukcji

§ 1. Instrukcją niniejszą objęte jest budownictwo prowizorycznego zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego dla potrzeb wykonawstwa realizowanego na placu budowy w ramach „składnika zbiorczego" w rozumieniu zarządzenia Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów Nr 181 z dnia 12 sierpnia 1954 r. (Biuletyn PKPG Nr 22, poz. 101).

§ 2. Niniejsza instrukcja uzupełnia instrukcję w sprawie trybu i zasad sporządzania planów budownictwa zaplecza przedsiębiorstw budowlano-montażowych, stanowiącą załącznik do okólnika Nr 71 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 15 listopada 1954 r.

II. Wytyczne gospodarowania

§ 3. W celu zmniejszenia nakładów na budownictwo prowizoryczne oraz w celu ukrócenia marnotrawstwa materiałów na budowie należy:

1) ograniczyć nieekonomiczne budownictwo prowizoryczne na placu budowy w generalnym wykonawstwie do niezbędnego minimum, przez właściwe przeanalizowanie zagospodarowania placu budowy,
2) wpływać na program rzeczowo-finansowy inwestora a w szczególności na dyrektywny harmonogram budo-

wy, w kierunku umożliwienia jak największego wykorzystania obiektów i urządzeń stałych zleceniodawcy dla potrzeb budownictwa prowizorycznego,

3) dążyć do maksymalnego ograniczenia wielkości budownictwa prowizorycznego na rzecz zaplecza stałego i półstałego,

4) wykorzystać w jak największym stopniu istniejące już na placu budowy urządzenia budowlane i pomieszczenia administracyjne,

5) starannie użytkować i konserwować istniejące urządzenia i obiekty w celu przedłużenia czasokresu eksploatacji,

6) przenosić, o ile to możliwe, istniejące na placu budowy urządzenia na nowe miejsca pracy,

7) wprowadzić obowiązek stosowania budownictwa typowego rozbieralnego dla budynków prowizorycznych krótkotrwałych.

III. Opracowanie programu rzeczowo-finansowego budownictwa prowizorycznego

§ 4. Dla realizacji inwestycji budownictwa prowizorycznego wymagana jest, zgodnie z instrukcją w sprawie zasad sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji realizowanych przez inwestorów, podległych Ministrowi Budownictwa Przemysłowego, stanowiącą załącznik do okólnika Nr 48 z dnia 6 sierpnia 1955 r., następująca dokumentacja:

1) program rzeczowo-finansowy obiektów i robót wraz z ich wyceną i zbiorczym zestawieniem kosztów, zgodnym z wykazem nakładów na prowizoryczne budownictwo na danym placu budowy, zatwierdzony w trybie administracyjnym przez naczelnego inżyniera zjednoczenia (przedsiębiorstwa), będącego generalnym lub bezpośrednim wykonawcą na danym placu budowy,

2) szkic lokalizacji zatwierdzony przez inwestora,

3) szkice potrzebne dla wykonawcy.

§ 5. Dokumentacja, o której mowa w § 4 oraz odpis zlecenia na budownictwo prowizoryczne, stanowi podstawę dla finansowania i kontrolowania realizacji inwestycji zaplecza tymczasowego na placu budowy.

§ 6. Program rzeczowo-finansowy powinien ujmować wszelkie koszty i nakłady, których wydatkowanie jest niezbędne dla stworzenia kierownikowi budowy warunków koniecznych do pełnej realizacji zadań produkcyjnych.

W szczególności program ten powinien:

1) obejmować nakłady i wydatki podlegające pokryciu z sum na budownictwo prowizoryczne, według wykazu, stanowiącego załącznik Nr 2 do okólnika,

2) nie obejmować nakładów i wydatków niepodlegających finansowaniu z sum na budownictwo prowizoryczne zaplecza, według wykazu, stanowiącego załącznik Nr 3 do okólnika,

3) określić wartość nakładów i robót według obowiązujących norm kosztorysowych.

§ 7. W programach rzeczowo-finansowych na budownictwo prowizoryczne należy wyodrębnić nakłady na:

1) **budownictwo przyobiektowe,** które obejmuje wszystkie nakłady na zagospodarowanie i likwidację placu budowy, niezbędne do wykonania zadań dla ściśle określonego rejonu budownictwa stałego, obejmującego jeden obiekt lub grupę obiektów inwestycyjnych,

2) **budownictwo tymczasowe,** które obejmuje wszystkie pozostałe nakłady na budowę wspólnego zaplecza na danym placu budowy, niezwiązanego z wykonaniem zadań w poszczególnym rejonie. Budownictwo tymczasowe występuje na większych placach budowy, podlegających podziałowi na rejony i dotyczy przykładowo wspólnego budynku administracyjnego, hoteli robotniczych, głównych magistrali prowizorycznego uzbrojenia terenu, centralnych warsztatów, magazynów itp.

§ 8. Program rzeczowo-finansowy budownictwa prowizorycznego, o którym mowa w § 4, pkt. 1, powinien zawierać w każdym wierszu dane według następujących rubryk:

1) nazwa i Nr obiektu,

2) szczegółowe określenie przeznaczenia i charakterystyka danego obiektu,

3) wielkość obiektu w przyjętych jednostkach technicznych miary (z podaniem nazwy zastosowanej jednostki),

4) termin realizacji,

5) cena jednostkowa z powołaniem się na pozycję obowiązującego cennika lub katalogu norm kosztorysowych, albo na pozycję analizy,

6) wartość łączna projektowanych nakładów i wydatków.

Wartość łączną, wymienioną w pkt. 6, należy w dalszych poszczególnych rubrykach podać w układzie ustalonym we wzorze Nr 3 do okólnika, o którym mowa w § 2, w rozbiciu na:

a) nakłady ogółem,

b) kwatery dla pracowników wraz z pierwszym wyposażeniem,

c) uzbrojenie placu budowy,

d) warsztaty i prefabrykacje,

e) magazyny i składowiska otwarte,

f) budownictwo administracyjne,

g) pozostałe nakłady i wydatki, a w szczególności:
- — wydatki na konserwację istniejących obiektów,
- — wydatki na rozbiórkę niepotrzebnych obiektów,
- — opłaty za dzierżawę pomieszczeń dostarczonych przez zleceniodawcę.

§ 9. Projekt programu rzeczowo-finansowego na budownictwo prowizoryczne opracowuje kierownik budowy przy uwzględnieniu następujących wytycznych:

1) program rzeczowo-finansowy powinien wynikać z projektu organizacji budowy, a w razie jego braku — z potrzeb budowy w generalnym wykonawstwie, ustalonych w sposób zabezpieczający pełną realizację całości wieloletnich zadań na danym placu budowy,

2) roczny program rzeczowo-finansowy stanowi wycinek pełnego programu dla danego placu budowy, w którym w zasadzie ujmować należy te składniki (lub ich wyodrębnione części) pełnego programu budownictwa prowizorycznego, których oddanie do użytku umożliwia pełną realizację zadań generalnego wykonawstwa w danym roku, jak również umożliwia należyte przygotowanie placu budowy dla wykonania tych zadań w roku następnym,

3) potrzeby podwykonawców w pełnym, niezbędnym zakresie podlegają ujęciu w ramach programu rzeczowo-finansowego, sporządzanego dla danego placu budowy

przez generalnego wykonawcę. Zakres tych potrzeb w skali rocznej oraz w skali wieloletniej powinien określać projekt organizacji budowy, a w razie jego braku kierownik budowy obowiązany jest uzgodnić go z przedstawicielami podwykonawców na placu budowy.

Ewentualne spory rozstrzyga przedsiębiorstwo będące generalnym wykonawcą na podstawie przeanalizowania tego zagadnienia z przedsiębiorstwami występującymi na danym placu budowy w charakterze podwykonawcy. Od decyzji przedsiębiorstwa, będącego generalnym wykonawcą, służy przedsiębiorstwom podwykonawczym prawo odwołania się do centralnego zarządu, nadzorującego generalnego wykonawcę.

§ 10. W poszczególnych przypadkach dyrektor zjednoczenia może zwolnić kierownika budowy od obowiązków sporządzania projektu programu rzeczowo-finansowego (wraz ze szkicami obiektów) i obowiązkami tymi obciążyć oddział projektowania organizacji robót lub inne komórki zjednoczenia.

§ 11. Sporządzony przez kierownika budowy projekt programu rzeczowo-finansowego analizowany jest przez oddział projektowania organizacji robót i komórkę inwestycyjną zjednoczenia. W oparciu o powyższą analizę program zatwierdza naczelny inżynier.

Analiza polega na skorygowaniu projektu pod kątem widzenia maksymalnego ograniczenia nakładów na budownictwo prowizoryczne przy zabezpieczeniu niezbędnych potrzeb, zapewniających prawidłową realizację produkcji na danej budowie.

W tych jednostkach, w których OPOR nie zostały jeszcze powołane — do czasu ich powołania — obowiązek przeanalizowania i skorygowania projektu programu należy do komórki produkcji.

§ 12. Rozmiar budownictwa prowizorycznego oraz prawidłowość sporządzenia dokumentacji tego budownictwa podlega kontroli centralnego zarządu właściwego dla generalnego lub bezpośredniego wykonawcy. Kontrolę tę przeprowadza się zasadniczo w trybie administracyjnym, jednakże dla szczególnie ważnych przypadków, np. w celu zbadania całokształtu działalności zjednoczenia albo wówczas, gdy wartość rocznego programu nakładów na budownictwo prowizoryczne jednego placu budowy przekracza 3.500.000 zł., dyrektor centralnego zarządu może zlecić zbadanie prawidłowości dokumentacji przez swą KOPI.

§ 13. Podwykonawca nie może uzależniać przystąpienia do robót od zaspokojenia swych dodatkowych postulatów w zakresie rozmiaru lub terminu realizacji budownictwa prowizorycznego zaplecza na placu budowy, jeśli postulaty te nie zostały ujęte programem nakładów i robót dla danego placu budowy, sporządzonym i zatwierdzonym w myśl przepisów § 9 i § 11.

§ 14. W toku realizacji zatwierdzonego programu rzeczowo-finansowego kierownik budowy powinien wygospodarować dalsze oszczędności przez lepsze wykorzystanie zaplecza prowizorycznego oraz przez pełne wykorzystanie kooperacji z zapleczem półstałym i stałym.

W przypadku, gdy oszczędności te dotyczą pomieszczeń lub robót na potrzeby podwykonawcy, generalny wykonawca powinien zabezpieczyć potrzeby podwykonawców przez udostępnienie im swego zaplecza prowizorycznego, półstałego lub stałego, albo w inny sposób zaspokoić równoważne potrzeby podwykonawców.

§ 15. Inwestorom nie przysługuje prawo kontrolowania wysokości nakładów generalnego wykonawcy na zagospodarowanie placu budowy bez względu na to, jaki procent od wartości robót budowlano-montażowych został odprowadzony w zbiorczym składniku na budowę zaplecza.

Również nie przysługuje inwestorowi prawo stawiania żądań w stosunku do generalnego wykonawcy odnośnie wielkości, kolejności i jakości budownictwa prowizorycznego na placu budowy.

Generalny wykonawca uzgadnia z inwestorem jedynie lokalizację.

§ 16. Na podstawie zatwierdzonego programu rzeczowo-finansowego budownictwa prowizorycznego komórka inwestycyjna zjednoczenia zabezpiecza odpowiednie kredyty na budownictwo prowizoryczne dla poszczególnych budów, przy czym:

1) generalny wykonawca nie odprowadza na rzecz subwykonawców (niezależnie od tego, jakiemu resortowi podlegają) żadnych kwot z sum przeznaczonych na wykonanie zaplecza tymczasowego na placu budowy, a za wykonane przez nich roboty lub za poniesione wydatki rozlicza się na podstawie zleceń i faktur, sporządzonych zgodnie z zatwierdzonym programem rzeczowo-finansowym,
2) przydzielone przez zjednoczenie kwoty na budownictwo prowizoryczne stanowią dodatkowy, odrębny plan finansowy budowy, a roboty związane z realizacją budownictwa prowizorycznego powinny być ujmowane jako odrębne obiekty w operatywnych planach miesięcznych,
3) dla realizacji prowizorycznego budownictwa zaplecza na placu budowy — kierownik budowy obowiązany jest sporządzać dokumentację wykonywaną według ogólnie obowiązujących zasad. W szczególności obowiązuje prowadzenie dziennika budowy, książki obmiarów i protokółów odbioru robót.

§ 17. Dla budów realizowanych w warunkach szczególnych (w rozumieniu zarządzenia Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów, powołanego w § 1) program rzeczowo-finansowy sporządza inwestor w uzgodnieniu z generalnym wykonawcą, w oparciu o zatwierdzony wstępny projekt organizacji robót z tym, że:

1) uzgodnienie nakładów na budownictwo zaplecza dla tego rodzaju budów jest warunkiem przyjęcia zlecenia na wykonanie inwestycji podstawowej;
2) wykonawca, w przypadku zaspokojenia części potrzeb, wynikających z projektu organizacji budowy, poprzez wykorzystanie swego zaplecza półstałego lub stałego (istniejącego albo będącego w budowie) może zadeklarować wyłączenie właściwego składnika indywidualnego z realizacji na danym placu budowy. Wówczas inwestor obowiązany jest przenieść limit odnośnego składnika indywidualnego na wykonawcę do jego dyspozycji w celu sfinansowania dodatkowych potrzeb, zaliczonych do planu budownictwa zaplecza wykonawcy;
3) dysponentem obiektów zaplecza jest generalny wykonawca, który decyduje o terminie likwidacji lub przeniesieniu tych obiektów.

IV. Zlecenia

§ 18. Zlecenie na realizację budownictwa prowizorycznego wystawia komórka inwestycyjna zjednoczenia na wniosek kierownika budowy w oparciu o obowiązującą dokumentację, wymienioną w rozdziale III, przy czym:

1) roboty w zakresie budownictwa prowizorycznego, o którym mowa w niniejszej instrukcji, mogą być wykonywane przez przedsiębiorstwa, którym został na ten cel przydzielony limit:
   a) siłami własnymi na podstawie zleceń wewnętrznych, bądź
   b) systemem zleceniowym — przy pomocy przedsiębiorstw specjalizowanych,
2) subwykonawcy obowiązani są wykonywać roboty wchodzące w zakres ich specjalności, a dotyczące budownictwa prowizorycznego, na podstawie zlecenia generalnego wykonawcy, o ile generalny wykonawca nie może wykonać tych robót własnymi grupami specjalizowanymi. Zlecenie to opierać należy na wycenie programu nakładów i robót, dokonanej zgodnie z przepisami § 6,
3) kopię każdego zlecenia otrzymuje oddział Banku Inwestycyjnego, finansującego budowę, łącznie ze szkicem roboczym, orientującym o sposobie i miejscu wykonania robót. Dla robót objętych zbiorczym zestawieniem kosztów wystarczy w zleceniu powołać się na odpowiednią pozycję dokumentacji, złożonej do Banku przy uruchamianiu kredytu.

§ 19. W poszczególnych przypadkach dyrektor zjednoczenia może upoważnić kierownika odcinka do wystawiania zleceń poszczególnym kierownikom budów i obiektów w ramach przyznanego limitu i zatwierdzonego prgoramu rzeczowego. Upoważnienie to może dotyczyć całego zakresu budownictwa prowizorycznego lub jego części. W tym przypadku, odpis zlecenia wysyła kierownik odcinka do komórki inwestycyjnej zjednoczenia, która prowadzi kontrolę stanu zaangażowania kredytów na budownictwo prowizoryczne.

§ 20. Wykonywanie robót w zakresie budownictwa prowizorycznego bez zlecenia jest niedopuszczalne i obciąża środki obrotowe wykonującego, niezależnie od odpowiedzialności za przekroczenie dyscypliny inwestycyjnej.

§ 21. Dla budów, które w zakresie zaplecza realizowane są w warunkach szczególnych, zlecenie na budownictwo tymczasowe wydaje inwestor, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

V. Nadzór

§ 22. Nadzór techniczny nad budownictwem prowizorycznym na placu budowy wykonywany jest przez generalnego wykonawcę, z ramienia którego nadzór ten sprawuje w zakresie:
1) zaplecza przyobiektowego — inspektor nadzoru, wyznaczony przez kierownika odcinka spośród pracowników odcinka budowy. Upoważnienie i zakres czynności powinny być sprecyzowane pisemnie;
2) zaplecza tymczasowego — inspektor nadzoru, którym jest inspektor komórki produkcji lub inny pracownik techniczny zjednoczenia, wyznaczony przez dyrektora. Dyrektor zjednoczenia może upoważnić kierownika odcinka do wyznaczenia pracownika technicznego dla sprawowania nadzoru nad budownictwem tymczasowym, przeznaczonym dla placów budów tego odcinka.

Obowiązki inspektorów nadzoru określają obowiązujące w tej mierze przepisy.

§ 23. Nadzór nad realizacją budownictwa prowizorycznego powinien być sprawowany w ramach obowiązków służbowych. Zlecanie nadzoru technicznego dla budownictwa prowizorycznego odpłatnie na zasadzie umowy bądź zlecenia wewnętrznego jest niedopuszczalne.

§ 24. Nadzór nad robotami zaplecza dla budów realizowanych w warunkach szczególnych sprawuje inwestor przez swoje organy nadzoru.

VI. Rozliczenia

§ 25. Rozliczenia za roboty związane z budownictwem prowizorycznym są dokonywane na zasadach ogólnie obowiązujących przy rozliczeniach za roboty budowlano-montażowe z uwzględnieniem następujących postanowień:
1) protokół stanu i wartości robót sporządzony przez kierownika budowy powinien być sprawdzony i podpisany przez inspektora nadzoru, powołanego zgodnie z postanowieniami rozdziału V;
2) fakturę wystawia komórka fakturacji zjednoczenia, po sprawdzeniu merytorycznym przez komórkę produkcji, po czym komórka inwestycyjna sprawdza fakturę pod względem zgodności zleceń i prawidłowości kosztów oraz pokrycia;
3) komórka księgowo-finansowa, po sprawdzeniu faktury zgodnie z obowiązującymi instrukcjami, następnego dnia po wystawieniu faktury przesyła ją do banku finansującego zjednoczenie wraz z poleceniem przelewu należności wykonawcy ze środków inwestycyjnych;
4) dla budów realizowanych w warunkach szczególnych fakturowanie realizacji zaplecza odbywa się na tych samych zasadach ogólnych jak przy realizacji zleceń na wykonanie inwestycji stałych.

VII. Sprawozdawczość

§ 26. 1. W zakresie sprawozdawczości z realizacji planu zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego obowiązują, w myśl pisma okólnego Nr 7 Dyrektora Departamentu Statystyki Inwestycji i Budownictwa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 16 sierpnia 1955 r. Nr XVI/1-57/13, przepisy instrukcji GUS Nr 38 oraz instrukcji Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego, stanowiącej załącznik do okólnika Nr 12 z dnia 18 lutego 1955 r. w sprawie sprawozdawczości z wykonania planu inwestycyjnego w roku 1955.

Obowiązujące formularze należy wypełniać dla każdego tytułu zaplecza, analogicznie jak dla tytułów planu inwestycyjnego.

2. Inwestorzy naczelni sporządzają i przesyłają właściwym odbiorcom sprawozdania zbiorcze odrębnie od sprawozdań z planu inwestycyjnego.

VIII. Podział zadań w zakresie budownictwa zaplecza pomiędzy komórki organizacyjne zjednoczenia

§ 27. Szczegółowy zakres czynności i współpracy poszczególnych komórek zjednoczenia w odniesieniu do realizacji zaplecza prowizorycznego budów ustala dyrektor zjednoczenia, do którego należy również ustalenie wytycznych polityki technicznej i gospodarczej oraz zatwierdzanie założeń i planów realizacji budownictwa zaplecza.

Poniżej podany jest przykładowo ramowy zakres i podział czynności komórek zjednoczenia w odniesieniu do realizacji budownictwa zaplecza:
1) komórka inwestycji opracowuje wytyczne i plany budownictwa zaplecza w oparciu o postulaty zainteresowanych kierowników budów oraz komórek techniczno-produkcyjnych, usługowych i pomocniczych zjednoczenia, a także o analizę wykorzystania posiadanego zaplecza, a w szczególności:

a) opracowuje wytyczne projektowania budownictwa prowizorycznego na budowach oraz własnych inwestycji zjednoczenia w zakresie budownictwa półstałego i stałego;

b) sporządza plany i przeprowadza zmiany planów budownictwa prowizorycznego półstałego i stałego;

c) zabezpiecza uruchomienie właściwych środków inwestycyjnych i nadzoruje ich wykorzystanie,

d) wykonuje czynności — przy współudziale radcy prawnego — zmierzające do uzyskania dokumentacji prawnej,

e) prowadzi nadzór i instruktaż w zakresie stosowania przepisów inwestycyjnych,

f) nadzoruje prawidłowość sporządzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej i jej zaopiniowania oraz przedstawia ją do zatwierdzenia,

g) udziela zleceń na budownictwo zaplecza i nadzoruje realizację tego budownictwa,

h) ewidencjonuje obiekty zaplecza oraz uzyskaną zdolność produkcyjną i stopień jej wykorzystania,

i) koordynuje całość prac zjednoczenia związanych z budownictwem zaplecza,

j) sporządza sprawozdawczość wynikową i jej analizę;

2) komórka techniki ustala wytyczne w zakresie planu postępu techniki, a w szczególności wytyczne powiązania budownictwa zaplecza z uprzemysłowieniem i mechanizacją budownictwa;

3) komórka produkcji analizuje projekt programu rzeczowo-finansowego budownictwa prowizorycznego i wnioskuje zatwierdzenie tego programu przez naczelnego inżyniera, nadzoruje realizację zaplecza w ramach rocznych planów produkcji, poza tym spełnia funkcję nadzoru technicznego na budowach. Inspektorzy produkcji, pełniący funkcję inspektorów nadzoru technicznego, powinni kontrolować prawidłowość budownictwa prowizorycznego na placu budowy oraz sprawdzać faktury wystawione przez kierownika budowy pod względem rzeczowym, wartościowym i prawidłowości sumowań, celem przedłożenia dyrektorowi zjednoczenia do zatwierdzenia oraz wykonywać inne czynności, wynikające z funkcji nadzoru technicznego;

4) komórka finansowa wykonuje czynności dotyczące planu sfinansowania budownictwa zaplecza, realizuje odnośne faktury oraz kontroluje gospodarkę środkami finansowymi przeznaczonymi na te cele;

5) komórka planowania ustala zakres zleceń przewidywanych na lata następne od nowych inwestorów i przekazuje te dane oddziałowi projektowania organizacji robót, prowadzi ewidencję budów zaplecza z rozbiciem na budowy realizowane w warunkach ogólnych lub szczególnych, ustala rozmiar kwot przenoszonych przez inwestora na wykonawcę, ujmuje plan budownictwa zaplecza w zbiorczym planie działalności przedsiębiorstwa, przeprowadzając analizę programu budowy zaplecza w stosunku do zadań produkcji podstawowej oraz nadzoruje prawidłowe planowanie budownictwa zaplecza pod kątem widzenia obniżki kosztów własnych;

6) komórka księgowości wykonuje czynności określone w piśmie wg rozdzielnika Centralnej Księgowości, znak: KS-D-1a z dnia 16 września 1955 r. w sprawie ewidencji księgowej zaplecza;

7) komórki zaopatrzenia, głównego mechanika, transportu itd. zgłaszają komórce inwestycyjnej postulaty dotyczące budownictwa zaplecza z punktu widzenia swego zakresu działalności techniczno-gospodarczej;

8) oddział projektowania organizacji robót wnioskuje, w uzgodnieniu z działem produkcji, zaszeregowanie budów do realizacji w warunkach szczególnych lub ogólnych oraz sporządza dokumentację projektowo-kosztorysową zagospodarowania placu budowy w ramach techniczno-roboczego projektu organizacji budowy i robót.

W jednostkach organizacyjnych, gdzie nie ma OPOR, do czasu ich powołania, czynności związane z zaszeregowaniem budów do realizacji w warunkach szczególnych lub ogólnych przejmują działy produkcji.

Usługowa działalność OPOR wykonywana jest w ramach zadań ustalonych przez naczelnego inżyniera w zatwierdzonych (zaktualizowanych) kwartalnych i operatywnych miesięcznych planach pracy tych oddziałów.

Działalność OPOR powinna być skoncentrowana głównie na budowach nowych, przy czym w odniesieniu do budów jeszcze nie zleconych zjednoczeniu, OPOR powinien być upoważniony do reprezentowania zjednoczenia, kierując się ustalonymi wytycznymi polityki w zakresie budownictwa zaplecza.

IX. Postanowienia końcowe

§ 28. Dla budownictwa zaplecza półstałego i stałego obowiązują zasady ogólne ustalone dla trwałego budownictwa inwestycyjnego. Dokumentację projektowo-kosztorysową dla budownictwa półstałego opracowuję w zasadzie OPOR, a w szczególnych przypadkach — za zgodą inwestora naczelnego — biura projektów.

Załącznik Nr 2 do okólnika Nr 62
z dnia 9 listopada 1955 r.

WYKAZ

niektórych nakładów wchodzących do III-ej części kosztorysu generalnego (zbiorczego zestawienia kosztów)

(podlegających pokryciu z sum na budownictwo prowizoryczne zaplecza).

1. Szopy i daszki.
2. Prowizoryczne portiernie.
3. Przenośne budki dla stróżów.
4. Przenośne kioski żywnościowe.
5. Kuchnie zbiorowe, kuchnie do gotowania kawy i mięty, odgrzewania posiłków, piece do suszenia ubrań itp.
6. Natryski.
7. Latryny.
8. Kuźnie.
9. Biuro dla kierownictwa robót.
10. Rusztowania i pomosty z desek, służące do wykonania urządzeń tymczasowych.
11. Doły na wapno.
12. Tymczasowe ogrodzenia i parkany okalające poszczególne, wymagające zabezpieczenia, tereny placu budowy.
13. Instalacje siły, światła i wody w granicach terenu budowy, np. siła i światło od stacji transformatorowej na

budowie do miejsca poboru energii, wodociąg od wodomierza na terenie budowy do miejsc czerpalnych.

14. Zabezpieczenie przewodów na placu budowy przed zniszczeniem.
15. Wykonanie pomostów oraz fundamentów pod maszyny budowlane, jak np. pomostów pod betoniarki.
16. Budowa magazynów i hoteli robotniczych, warsztatów i wytwórni prefabrykatów.
17. Wykonanie rowów odwadniających przy magazynach materiałowych i zabezpieczenie zasadniczych robót ziemnych przed wodą deszczową.
18. Prowizoryczne drogi w obrębie placu budowy.
19. Ogrodzenie składowisk materiałów budowlanych, zgodnie z instrukcją o składowaniu materiałów.
20. Urządzenia przeciwpożarowe, zgodnie z instrukcją przeciwpożarową.
21. Urządzenia telefoniczno-dyspeczerskie.

Załącznik Nr 3 do okólnika Nr 62
z dnia 9 listopada 1955 r.

WYKAZ

niektórych nakładów nie wchodzących do III-ej części kosztorysu generalnego (zbiorczego zestawienia kosztów)

(nie podlegających pokryciu z sum na budownictwo prowizoryczne zaplecza, lecz opłacanych oddzielnie przez inwestora).

1. Dowóz, odwóz, montaż i demontaż budowlanego sprzętu mechanicznego.
2. Roboty ziemne w zakresie: niwelacji terenu i zasypywaniu dołów pod budowę obiektów stałych, wykonania kanalizacji odwadniających (irygacyjnych) oraz wykonania robót drenerskich.
3. Roboty rozbiórkowe i oczyszczenie terenu budowy, jak np. rozbiórka istniejących murów fundamentowych, stałe uzbrojenie terenu, zabezpieczenie lub usunięcie drzew i krzewów, przesuwanie materiałów, maszyn i urządzeń stanowiących własność inwestora lub osób trzecich.
4. Wykonywanie pomieszczeń prowizorycznych dla magazynowania urządzeń dostarczanych przez inwestora.
5. Prowizoryczne ogrodzenie terenu będącego własnością inwestora, poza częścią wykorzystywaną dla potrzeb budowy.
6. Wytyczenie obiektów, wykonanie ław do profilowania budynków, usunięcie z budowy gruzu po zakończeniu budowy, mycie okien, drzwi, podłóg, prowizoryczne podłączenie do sieci wod.-kan. i elektrycznej obiektów oddanych do użytku, jeżeli brak podłączenia stałego nie wynika z winy wykonawcy.
7. Utrzymanie straży przemysłowej oraz straży przeciwpożarowej.
8. Konserwacja dróg i ulic poza terenem budowy, z wyjątkiem usuwania zanieczyszczenia spowodowanego prowadzeniem robót.
9. Budowa i rozbiórka pomostów pod kafary.
10. Wykonanie torów roboczych dla robót ziemnych.
11. Wykonanie torowisk dla robót drogowych i lotniskowych.
12. Tymczasowe urządzenia wymienione w załączniku Nr 4 do instrukcji PKPG Nr 93, skorygowanym zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 18 z dnia 26 stycznia 1954 r. (Biuletyn PKPG Nr 4, poz. 24) i dodatkowo wyjaśnionym pismem okólnym Nr 10 Dep. Kosztorysów i Cen z dnia 10 listopada 1954 r. (Biuletyn M.B.Przem. Nr 23, poz. 144).

123.

POLECENIE SŁUŻBOWE Nr 57

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 7 października 1955 r.

w sprawie uporządkowania składnic akt w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego.

Przeprowadzone kontrole wykazały, że w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego nie są przestrzegane przepisy okólnika Nr 30 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 24 kwietnia 1952 r. w sprawie składnic akt oraz akcji wydzielania starych akt. Z poważniejszych uchybień w tym zakresie stwierdzono:

1) brak odpowiedniego pomieszczenia dla składnic oraz wyposażenia ich w odpowiedni sprzęt,
2) niewyznaczenia pracownika odpowiedzialnego za prowadzenie składnicy,
3) przechowywanie akt w składnicach w stanie nieuporządkowanym (nieumieszczone w teczkach lub paczkach, niezaewidencjonowane i niezakwalifikowane, brak wykazów zdawczo-odbiorczych akt),
4) nieprzekazywanie do składnic zbędnych do pracy bieżącej akt z działów, budów wzgl. innych komórek organizacyjnych,
5) niewydzielanie okresowo starych akt ze składnic do archiwum państwowego wzgl. na makulaturę.

W związku z powyższym polecam, co następuje:

§ 1. 1. Dyrektorzy (kierownicy) jednostek organizacyjnych doprowadzą do uporządkowania w terminie do dnia 31 grudnia 1955 r. składnice akt w podległych im jednostkach organizacyjnych.

W szczególności należy usunąć uchybienia, o których mowa we wstępie niniejszego polecenia.

Dla usunięcia istniejących zaległości należy delegować okresowo do składnicy akt pracowników z innych komórek organizacyjnych.

2. Pracownicy prowadzący składnice akt powinni posiadać odpowiednie przygotowanie fachowe; w związku z tym należy korzystać z kursów szkoleniowych organizowanych przez terenowe archiwa państwowe.

§ 2. 1. Centralne zarządy i jednostki organizacyjne podległe bezpośrednio Ministrowi przeprowadzać będą okresowo kontrole składnic akt w podległych im jednostkach organizacyjnych.

2. Dyrektorzy centralnych zarządów i jednostek podległych bezpośrednio Ministrowi zawiadomią w terminie do dnia 15 stycznia 1956 r. Zarząd Administracyjno-Gospodarczy o wykonaniu postanowień niniejszego polecenia, z wyszczególnieniem uchybień w składnicach akt, które zostały usunięte.

Dyrektor Zarządu Administracyjno-Gospodarczego przedłoży Ministrowi zbiorcze sprawozdanie w tej sprawie.

M I N I S T E R **Dr Cz. Bąbiński**

124.

PISMO OKÓLNE Nr 121/KC MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO DEPARTAMENT KOSZTORYSÓW I CEN

z dnia 12 października 1955 r.

w sprawie dokonywania zmian danych wyjściowych dla dokumentacji kosztorysowej.

W związku ze stwierdzeniem szeregu przypadków dokonywania nieuzasadnionych zmian, zarówno z inicjatywy inwestorów jak i przedsiębiorstw budowlano-montażowych, w uprzednio ustalonych przez zespół roboczy danych wyjściowych — Departament Kosztorysów i Cen, po uzgodnieniu z Biurem Norm Budowlano-Montażowych Urzędu Rady Ministrów oraz Główną Komisją Oceny Projektów Inwestycyjnych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wyjaśnia, co następuje:

1. Wniosek którejkolwiek ze stron o zmianę danych wyjściowych, ustalonych w trybie §§ 3—6 zarządzenia Nr 133 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 czerwca 1954 r. w sprawie trybu i zakresu prac związanych z ustaleniem danych wyjściowych dla dokumentacji kosztorysowej (Biuletyn PKPG Nr 17, poz. 74), może być zgłoszony wyłącznie w przypadkach stwierdzenia przez tę stronę zmiany warunków miejscowych lub warunków wykonywania robót budowlano-montażowych, o ile zmiany te nastąpiły po pierwotnym ustaleniu danych wyjściowych.

2. Stwierdzenie błędów w ustalonych danych wyjściowych nie może być podstawą do żądania ich zmiany. W związku z tym do udziału w pracach zespołu roboczego należy delegować pracowników o wysokich kwalifikacjach fachowych.

3. Zmiana danych wyjściowych, dokonana w uzasadnionych przypadkach, zaakceptowana przez jednostkę nadrzędną inwestora bezpośredniego obowiązuje od dnia zgłoszenia odpowiedniego wniosku przez którąkolwiek z zainteresowanych stron. Rozliczenie robót wykonanych przed dniem zgłoszenia odpowiedniego wniosku następuje na podstawie uprzednio ustalonych danych wyjściowych.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU

Mgr inż. Z. Kończak

KOMUNIKAT

Departament Kosztorysów i Cen podaje do wiadomości, że zostało wydane pismo okólne Nr 11 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen) z dnia 7.IX.1955 r. w sprawie cenników zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz taryf (Biuletyn PKPG Nr 21. poz. 81).

Do pisma okólnego załączony jest spis cenników (taryf) na artykuły zaopatrzeniowe i inwestycyjne obowiązujących od dnia 1 stycznia 1956 r. oraz podane jest miejsce ich nabycia.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU

Mgr inż. Z. Kończak

KOMUNIKAT

Departament Kosztorysów i Cen zawiadamia, iż ukazały się następujące cenniki zaopatrzeniowe:

Cennik Nr 21 Za1 (maszyny ciężkie)
Cennik Nr 21 Za2 (maszyny ciężkie)
Cennik Nr 22 Za (obrabiarki do obróbki metali i drewna).

Cenniki można nabywać na podstawie pisemnych zamówień, płatnych gotówką przy odbiorze na miejscu lub też za zaliczeniem pocztowym w Biurze Handlowym Centralnego Biura Obrotu Maszynami — Dział Wydawniczy — Warszawa, ul. Wilcza 2/4, Sekcja Zbytu pokój 210 (tel. 8-10-81, w. 38).

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU

Mgr inż. Z. Kończak

SPROSTOWANIE

W § 2 pkt. 7 polecenia służbowego Nr 38 Podsekretarza Stanu Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 25.VI.1955 r. w sprawie warunków eksploatacyjno-technicznych samochodów ciężarowych używanych do przewozu osób, ogłoszonego w Biuletynie Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 30 lipca 1955 r. Nr 14 (85) poz. 98 omyłkowo podano jako zabezpieczenie przeciwpożarowe gaśnice pianowe.

W związku z powyższym należy poprawić § 2 pkt. 7 polecenia służbowego Nr 38 jak następuje:

„Urządzenia przeciwpożarowe i sanitarne (gaśnica śniegowa lub tetrowa, apteczka pierwszej pomocy)".

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. St. Pożoga

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego
Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81
Telefon wewnętrzny: Redakcji 400; Administracji 495
Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.—
Prenumeratę należy wpłacać na konto: N.B.P. konto 1529-91-162 cz. 7 — dział 5 — rozdział 17

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Krucza 24/26

Druk. LSW. W-wa, Al. Jerozolimskie 123. Pap. sat. kl. VII A1. Zam. 944c z dn. 5.XI.55 r. Nakł. 2600 egz. B-6-13280